pennikoormat maa mant ärra. Et nüüd särast armo ölpsamast woib ärraüttelda kui äragarwada, selle moisike: Kui päiwa sissest püssimees tähhendas ei üttegi töise kui õgwa sinno peale; siis woid sinna, kui püs jo wälgalännu ommeti weel julgeste nakkada wastset maia ennesele üllesehhitama, ja woid selle sissen süwwa, juwa n. maggada; ehk sa woid ilma peljota weel naest wõtta n. latsi sünnitada ja üllespaswatada ja need jälle abbiello sisse seada, n. wahhest weel lastelatsi nätta sada. Sa, kui se püssiloot ka allasi ütte ruttoga õgwa pälcjoses, siis ei woi ta ommeti pitte enne kui 25 aasta pärrast päiwast maa pale jõuda, et tal kül suurt wirgust on, n. ariwatas et temma ütte minudikese ajal pea 2 ijerssa maad wois jooste.

Et nüüd sesamma johr ka ei olle ennegi üts tulline täht, enge et temma, ni kui maa, üts kuul on, mes luhwtin taewa laotuse al ei üttegi asja peale joetud, ei ka üttegi alluse peale kinnitud: se om jo silmaga nätta. Ent kes jõuab omma ariwamisega temma surust teada sada, mes ütlemata on: sessi et ta ni birmus kaugel meist om, n. ommetegi male robkeste walged teeb, ja föisen paigun, kohhe ta paistab, sojendust ja elainist sadab n. kõik kossutab. Ta on pooltõist mustuhhat kord surem kui maa. Mõttelge: kui päiw sissest one olles, siis es olles ütsinda meie maailmal mahto seäl sissen; enge ka kuu, ke 50 tuhhat pennikoormat meist ärra on, wois ka keelmata omma teewahhet ärrakaia, ilma et ta kohhegi kinnihakas ehk külge putus, ja temma wois kats kõrd ni kaugel meist olla, n. ommetegi päiwa sissen nenda kui nüüd, ümbre maailma käwwa. Ni suur on päiw! Ning tedda on sesamma wägew kässi tennu, ke maa peäl sedda weikest sinnepiterra temma kõdran walmistab, — üts ni immelik kui töine! Ehk kes inniminne jõuab, ütte sinnepiterrakest siggiliko iddoga tetta!

Ei olle kaua aega, kui weel kõigekuulsama ternitundja päiwa ilmmärato tullepalli arwsiwa ollewad; ent sedda ennegi es jõua ütski neist ärraarwada, kost selle iggawetsel' tullel' jätko piddi sama, ni et ta nende tuhhande ja tuhhande aastaejaden es wähhene, es ka kui künal ärra es kistu. Sa, oppetud rahwas ei tia ka joht kõik asju; ent kes ennast kiitleb, et ta kõik tias, sedda ei woi usku. Sepärrast näis nüüd meie päiwil terminõudjil n. muil moistliko inimbil päiw, nisammoti kui maa, üts jahhe n. hämmar kuul ollewat, kos Jummala lomadel asset on ke Issandat kiitwa, ja temma armo tundwa. - Agga ni kui maa ümbrel kõigepiddi kostotaw luhwt on ni on päiwa ümbrel kõigepiddi se kaunis walgus: n. ei olle sepärrast mitte mõttelda, et sesamma walgus päiwale ilmkannatamata pallawat peab